

9.10.2020

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUDELLE

PÄÄTÖS, JOSTA VALITETAAN

Uudenmaan liiton maakuntavaltuuston 25.8.2020 tekemä päätös (20 §) hyväksyä Uusimaa 2050 -kaavakokonaisuus: Helsingin seudun vaihemaakuntakaava, päätös (21 §) hyväksyä Uusimaa-kaava 2050 -kokonaisuus: Itä-Uudenmaan vaihemaakuntakaava ja päätös (22 §) hyväksyä Uusimaa-kaava 2050 -kokonaisuus: Länsi-Uudenmaan vaihemaakuntakaava (*liite 1*).

MUUTOKSENHAKIJAT

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry, Helsinki

PROSESSIOSOITE

Erityisasiantuntija Tapani Veistola

Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri ry

Itälahdenkatu 22 b A

00210 Helsinki

Puhelin 0400 615 530

uusimaa@sll.fi

VAATIMUKSET

Vaadimme, että Helsingin hallinto-oikeus kumoaa Uudenmaan liiton maakuntavaltuuston päätöksen hyväksyä Uusimaa 2050 -maakuntakaavakokonaisuus Helsingin seudun vaihemaakuntakaavan, Itä-Uudenmaan vaihemaakuntakaavan ja Länsi-Uudenmaan vaihemaakuntakaavan osalta siltä osin (vaatimukset 1-6) kuin ne ovat maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n ja 28 §:n, maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:n, valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden sekä luonnonsuojelulain 64 a § ja 65 §:n vastaisia.

- 1) Vaadimme kumottavaksi kaikkia kolmea vaihemaakuntakaavaa koskevan maakuntavaltuuston päätöksen kumota merkittävä määrä voimassa olevan maakuntakaavan suojeluvarauksia tai suojeluvarauksen osia (yksilöity *liitteessä 2*) perustelematta tätä varauskohtaisesti ajantasaisin selvityksin alueiden nykytilasta.
- 2) Vaadimme kumottavaksi kaikkia kolmea vaihemaakuntakaavaa koskevan maakuntavaltuuston päätöksen kumota lukuisia voimassa olevien maakuntakaavojen viheryhteystarvemerkintöjä (yksilöity *liitteessä 3*).
- 3) Vaadimme kumottavaksi Helsingin seudun vaihemaakuntakaavaa koskevan päätöksen Espoon Myntinmäen uuden raideliikenteeseen tukeutuvan taajamatoimintojen kehittämisvyöhykkeen merkinnästä kokonaisuudessaan.
- 4) Vaadimme kumottavaksi Helsingin seudun vaihemaakuntakaavaa koskevan päätöksen Luoman ja Mankin raideliikenteen varikkoalueen merkinnästä kokonaisuudessaan.
- 5) Vaadimme kumottavaksi Itä-Uudenmaan vaihemaakuntakaavaa koskevan Porvoo-Askola -voimalinjaa koskevan merkinnän kokonaisuudessaan.
- 6) Vaadimme lisäksi, ettei maakuntakaavalle anneta valituksenalaisilta osiltaan lainvoimaa ennen kuin valitukset on käsitelty.

PERUSTELUT

YLEISET PERUSTELUT

Uusimaa 2050 -maakuntakaavakokonaisuus on vaatimuksissa esitetyiltä osiltaan ristiriidassa maankäyttö- ja rakennuslain edellyttämien riittävien selvitys- ja vaikutusarviointien, maakuntakaavan sisältövaatimusten sekä valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kanssa. Luoman ja Mankin varikkoaluetta koskeva merkintä on lisäksi ristiriidassa luonnonsuojelulain kanssa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1) Voimassa olevien maakuntakaavojen kumottavaksi esitetyt suojelualuevaraukset (SL)

Uusimaa 2050 -kaavassa kumotaan huomattava määrä voimassa olevien maakuntakaavojen suojelualuevarauksia (*liite 2*). Kumoamisratkaisun aluekohtaisia perusteluja ei ole esitetty kaava-aineistoissa, joten osallisilla ei ole mahdollisuutta arvioida ratkaisujen perusteltavuutta. Ainoa poistojen yksilöinti sisältyy kaavaselostuksen liitekartan sivun 13 karttaan. Edes poistettujen kohteiden nimiä ja pinta-aloja ei löydy kaavan ehdotusvaiheen aineistosta. Kumottuttujen suojeluvarausten joukossa on mm. lehto- ja puronvarsikohteeksi laaja Lohjan Munkkaanoja-Kruotinoja, jonka luontoarvot on aikaisemmin todettu jopa valtakunnallisesti merkittäviksi.

Suojeluvarausten perusteeton kumoaminen on maakuntakaavoituksen sisältövaatimusten mukaisen luonnonarvojen huomiointivelvoitteen vastainen. Se ei myöskään edistä luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaiden alueiden säilymistä tai huolehdi valtakunnallisesti arvokkaiden luonnonperinnön arvojen turvaamisesta valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden mukaisesti. Ilman tarkempaa aluevarauskohtaista nykytilan arviointia tehty mittava kumoamisratkaisu ei myöskään täytä MRL 9 §:n vaatimuksia.

2) Voimassa olevien maakuntakaavojen kumottavaksi esitetyt viheryhteystarvemerkinnot

Viheryhteysien maakunnallinen tarve korostuu erityisesti tilanteessa, jossa viheralueita jää kasvavan asutuksen paineen alle. Uudellamaalla ja aivan erityisesti pääkaupunkiseudulla on tarve panostaa maakuntakaavatasolla viheryhteysien turvaamiseen asianmukaisin kaavamerkinnoin. Viheryhteysillä on kasvava merkitys myös luonnon ilmastonmuutokseen sopeutumisessa. Uusimaa 2050 -kaavan oli alunperin tarkoitus kehittää maakunnan viherverkostoa, ei mahdollistaa sen heikentämistä.

Maakuntavaltuuston hyväksymässä Uusimaa 2050 -kaavakokonaisuudessa on kuitenkin täysin sivuutettu tämä poistamalla ilman erillisselvitystä ja viheryhteyskohtaisia perusteluja merkittävä osa aiemmassa maakuntakaavassa esitetyistä viheryhteystarvemerkinnoista, varsinkin pääkaupunkiseudun kasvualueilta. Ekologisten yhteysien turvaaminen on ensiarvoisen tärkeää jo maakuntakaavan tasolla, eikä tätä voida jättää pelkästään yksittäisten kuntien päätöksenteon varaan.

Maakuntavaltuuston hyväksymä Uusimaa 2050 -kaavakokonaisuus heikentää olennaisesti maakunnallisesti ja valtakunnallisesti merkittävien ekologisten yhteysien ja muiden merkittävien viheryhteysien turvaamista kaavoituksessa. Muutos on merkittävä, etenkin yhdistettynä virkistysalueiden muuttuneeseen osoittamistapaan kaavassa.

Joissakin tapauksissa Uusimaa 2050 -kaavoissa voimassa olevaan maakuntakaavaan verrattuna hieman eri kohtaan osoitettu uusi viheryhteystarvemerkinnot toteuttaa myös voimassa olevan maakuntakaavan kumottavaksi esitetyn viheryhteystarvemerkinnotin funktion. Tämä koskee mm. eräitä Itä-Uudenmaan liikenneväylien poikki esitettyjä viheryhteystarvemerkinnotoja. Yli 90 tapauksessa kumottavaksi esitetyn viheryhteystarvemerkinnotin tehtävää ei kuitenkaan täytä mikään muu viheryhteystarvemerkinnot (liite 3, kartta voimassa olevien maakuntakaavojen kumotuista viheryhteystarvemerkinnoista, joiden tehtävää uudet esitetyt yhteydet eivät täytä).

Kaava-aineistosta puuttuu selvitys, jossa olisi kumottavaksi esitettyjen viheryhteystarvemerkinnotojen osalta viheryhteyskohtaisesti arvioitu ja dokumentoitu ne tekijät, joiden takia kyseinen merkintä on katsottu perustelluksi kumota. Dokumentoimatta on jätetty myös mahdolliset, rakentamisesta tms. johtuvat olennaiset muutokset viheryhteyden arvossa, mikä olisi riittävä asiaperuste aikaisemmin maakunnallisesti arvokkaaksi todetun yhteyden osoittamatta jättämiselle Uusimaa 2050 -kaavassa.

Viheryhteystarvemerkitöjä on poistettu erityisesti pääkaupunkiseudun viherkehän alueelta, jossa kasvupaine ja siten tarve maakuntakaavan kautta tapahtuvalle viheryhteyksien suojaamiselle on kaikkein suurin.

Maakuntavaltuuston hyväksymä mittava viheryhteystarvemerkitöjen kumoaminen on monellakin tapaa maankäyttö- ja rakennuslain vastainen. Ratkaisu ei huomioi maakuntakaavan sisältövaatimuksia eikä huolehdi riittävästi valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden edellyttämästä viherverkoston jatkuvuudesta. Ilman tarkempaa arviointia ja selvityksiä tehty mittava kumoamisratkaisu ei myöskään täytä MRL 9 §:n vaatimuksia.

3) Espoon Myntinmäen uuden raideliikenteeseen tukeutuvan taajamatoimintojen kehittämisvyöhykkeen merkintä

Espoon Myntinmäen uuden raideliikenteeseen tukeutuvan taajamatoimintojen kehittämisvyöhyke mahdollistaa sen, että alueelle voidaan kuntakaavoituksessa kaavoittaa uusi, nykyisestä yhdyskuntarakenteesta irrallaan oleva kaupunginosa, joka hävittäisi lähes sata hehtaaria luonnonarvoiltaan erittäin merkittäviä metsiä.

Niin sanotun Mynttilän metsän (Högaberget) luontoarvot on todettu vähintään maakunnallisesti merkittäviksi Uudenmaan liiton omassa luontokohteiden arvottamisselvityksessä

(https://www.uudenmaanliitto.fi/files/23400/Luontoselvityskohteiden_maakunnallinen_arvo.pdf, sivut 103-105). Arvojen merkittävyys on todettu myös Espoon kaupungin omissa konsulttiselvityksissä.

Todellisuudessa luontoarvoja voinee alueen biotooppien laadun ja näiden arvokkaiden biotooppien kattaman alueen laajuuden vuoksi pitää valtakunnallisesti merkittävänä. Alueen lajistonsuojelullisesta erityismerkityksestä on saatu lisätietoja keväällä 2020 tehdyillä lajiharrastajien maastokäynneillä. Alueelta on mm. paikallistettu Espoon tähän mennessä merkittävien tiedossa oleva erittäin uhanalaisen lahkaviosammalen (*Buxbaumia viridis*) esiintymiskeskittymä. Lajin esiintymiä havaittiin kahdessa päivässä peräti 110 kappaletta. Lisäksi alueelta tehtiin havaintoja runsaasta joukosta muita vaateliaita tai jopa uhanalaisia metsälajeja (*liite 4, Mynttilä: lajihavainnot huhti-toukokuu 2020*).

Maakuntakaavassa osoitettu raideliikenteeseen tukeutuva taajamatoimintojen kehittämisvyöhyke sisältää koko merkinnän ydinmerkityksen kannalta keskeisen ajatuksen siitä, että Myntinmäkeen tulee asema, jonka ympärille tulee tehokasta uutta rakentamista. Ratkaisu on tehty tilanteessa, jossa Espoo-Salo -ratayhteyden asemien järkevästä määrästä Espoon osalta ei ole vielä olemassa riittävän laadukasta valtakunnallista vaikutusarviointia. Moni asiaa kommentoinut taho (mm. Väylävirasto) on pitänyt huonona ratkaisuna mallia, jossa Espoon alueelle tulisi sekä Myntinmäen että Histan asemat.

Myntinmäen luontoarvojen merkittävyyden vuoksi olemme jo maakuntakaavaa koskevissa lausunnoissamme esittäneet kehittämisperiaatemerkinnän poistamista Mynttilän alueelta, alueen keskeisimpien metsäluontoarvojen turvaamista noin 90 ha laajuisella SL-varauksella sekä Espoo – Turku -oikoradalle tunneliosuutta Myntinmäen kohdalle. Myntinmäen luontoarvojen riittävän selvittämisen ja suojelun tulee toteutua jo maakuntakaavassa maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n nojalla.

Nyt hyväksytyssä Uusimaa 2050 -kaavassa Myntinmäen luontoarvot on kuitenkin sivuutettu ja virheellisesti jätetty yksityiskohtaisemman kaavoituksen varaan. Esitetty ratkaisu on luontoarvojen huomioinnin osalta vakavassa ristiriidassa niin maakuntakaavan sisältövaatimusten kuin valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden luontoarvojen vaalimisveloitteen (3.4) kanssa. Lisäksi kaavaratkaisu ei perustu riittäviin selvityksiin ja vaikutusarviointeihin edes asemanseudun teknistaloudellisen toteutettavuuden osalta.

4) Luoman ja Mankin raideliikenteen varikkoaluetta koskeva merkintä

Mankin ja Luoman lähekkäiset varikkoaluevaihtoehdot Espoon ja Kirkkonummen rajalla sijaitsevat tulvariskialueella ja maakunnallisesti arvokkaassa kulttuuriympäristössä (mm. kulttuuriympäristön tai maiseman vaalimisen kannalta tärkeän alueen ominaisuusmerkintä). Varikoiden kaltaisten teollisen mittakaavan toimintojen sijoittuminen tällaiselle alueelle olisi ristiriidassa kaavamerkinnän tarkoituksen kanssa.

Tulvariskialueella on suuri merkitys Luoman ja Mankin varikon toteuttamiskelpoisuuden suhteen. Varikko sijaitisi Espoonlahti-Saunalahti -nimisen Natura 2000 -alueen välittömässä läheisyydessä, Espoonlahden vesialueen (joka kattaa valtaosan kyseisen Natura-alueen pinta-alasta) valuma-alueella. Se on jo sinänsä merkittävä riski Natura-alueeseen kohdistuvien hulevesi- yms. päästöjen suhteen. Sijainti tulvariskialueella lisää

riskiä vielä huomattavasti. Espoonlahti-Saunalahden Natura-alueen keskeisiin suojeluperusteisiin kuuluu vedessä elävän meriuposkuoriaisen esiintyminen (<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/18928/meriupos.pdf?sequence=1>).

Uusimaa 2050 -maakuntakaavakokonaisuutta varten on laadittu Natura-arvio edellä mainittuun Natura-alueeseen kohdistuvista, kaavan toteuttamisen aiheuttamista vaikutuksista. Arvio on kuitenkin tehty puutteellisiin ja osin virheellisiin tietoihin ja olettimiin perustuen, eikä sitä johtopäätöksineen ja suosituksineen näistä syistä voi pitääkään asianmukaisena, lain vaatimukset täyttävänä Natura-arviointina. Tämän osalta viittaamme perusteluina siihen mitä asiasta on seikkaperäisesti esitetty Luoman kyläyhdistys ry:n ym. Uusimaa 2050 -maakuntakaavaehdotuksesta jättämän muistutuksen luvuissa 1.4.1., 1.4.2, 5.1.2 ja 5.1.3.

(http://www.luoma-boback.fi/wp/wp-content/uploads/2019/11/KLYn_muistutus_uusimaa-kaava_2050_ehdotuksesta.pdf), eikä sitä ole tässä enää erikseen tarpeen toistaa.

Puutteellisuudestaankin huolimatta kyseisessä Natura-arvionnissa on kuitenkin tunnistettu merkittäviä kaavan toteuttamisen aiheuttamia, Natura-alueeseen kohdistuvia heikentäviä vaikutuksia – joiden lieventämiseksi arviossa esitetyt toimenpiteet eivät ole käytännössä toimivia, kuten edellä mainituista kyläyhdistyksen muistutuksen luvuista käy selkeästi ilmi. Asianmukaisen Natura-arvion puuttuminen on MRL 9 §:n sekä LSL 65 §:n vastaista.

Espoonlahti on paitsi Natura-aluetta, myös mm. kotimaisen lintuvesien suojeluohjelman perusteella perustettua luonnonsuojelualuetta. Varikkoalueen epäsuoratkin vaikutukset alueen linnustoon olisi tällä perusteella tullut selvittää, mitä ei ole tehty. Uusimaa 2050 -maakuntakaava ei siten tältäkin osin perustu MRL 9 §:n mukaisiin selvityksiin.

Uusimaa 2050 -kaavan Natura-arvioinneissa ei ole otettu riittävästi huomioon tulvariskialueita. Niiden merkitys on kasvamassa ilmastonmuutoksen takia, joten rakentamisen pitkänkin aikavälin vaikutukset tulee ottaa huomioon. Tämä merkitsee sitä, että tulvariskejä ei ole riittävästi tarkastella vain suhteessa rakentamiseen. Tarvitaan myös arviointia rakentamisen ja tulvariskien yhteisvaikutuksista luonnonarvoihin. Asiassa ei ole käytetty riittävästi varovaisuusperiaatetta.

Vaikka Espoonlahti-Saunalahtea ei ole Natura-verkostossa luokiteltu luontodirektiivialueeksi, se on kotimaisessa lintuvesien suojeluohjelmassa. Siksi sen lintuveden laadun turvaamisessa olisi pitänyt ottaa huomioon myös linnut vähintään maakuntakaavan sisältövaatimusten ja valtakunnallisten aluidenkäyttötavoitteiden kautta.

Uusimaa 2050 -kaavassa esitetyllä varauksilla on suuri merkitys varikkotoimintojen sijoittumispaikan kannalta. Kuntakaavoissa asiaa ei enää pohdita muiden vaihtoehtojen osalta. Tässä suhteessa ei ole ollut riittävää hyväksyä kaavaan kaikkia mahdollisia varikon sijoituspaikkoja vedoten kaavan varsin yleiseen Natura-alueiden turvaamiseen liittyvään suunnittelumääräykseen ja lieventämistoimiin, joiden toimivuus ylipäänsä, ja erityisesti tulvatilanteissa on erittäin epätodennäköistä. Eri sektorilakien suppeus johtaa usein siihen, että sijaintipaikan valinnan jälkeen kaikkia ympäristöhaittoja ei pystytä tehokkaasti torjumaan. Näistäkin syistä Mankin-Luoman huonoon ja oikeudellisesti epävarmaan paikkaan sijoittuva varikkovaraus tulee kumota.

Maakuntakaavan Luoman ja Mankin varikkoa koskevien määräysten ympäristövaikutukset olisi maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n sekä maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:n nojalla tullut selvittää maakuntakaavaa laadittaessa. Luonnonsuojelulain 64 a ja 65 §:n mukaisesti Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja ei saa merkittävästi heikentää. Luoman ja Mankin varikkoalueen sijainti Natura-alueen välittömässä läheisyydessä olisi vastoin tätä heikentämiskieltoa. Ratkaisu on myös maakuntakaavan sisältövaatimusten ja valtakunnallisten aluidenkäyttötavoitteiden vastainen (ilmastonmuutoksen riskien näkökulma 3.3 sekä luonto- ja kulttuuriarvot 3.4).

5) Porvoo-Askola -voimalinjaa koskeva merkintä

Porvoon ja Askolan välille suunnitellun 110 kV:n maakaapelin ja ilmajohtojen vaikutuksia ja vaihtoehtoja ei ole selvitetty kunnolla.

Tämän kokoluokan sähkölinjat eivät ole YVA-lain hankeluettelossa, jossa kriteerinä on linjan teho, mikä ei ota huomioon sitä että suurimmat luonto- ja ympäristövaikutukset tulevat linjan rakentamisesta ja ylläpidosta.

Tämä hanke oli harkinnanvaraisen ympäristövaikutusarvioinnin pohdinnassa. Linjasta oli selvitetty kahta vaihtoehtoa, mutta reittivaihtoehdon 2 ympäristöselvitys jätettiin kesken

muilla kuin luonnontieteellisillä perusteilla (*liite 5, s. 4*). Lopulta ELY-keskus ei edellyttänyt harkinnanvaraista YVA:a tehtäväksi (*liite 6*). Päätöksessään ELY-keskus viittaa vaihtoehtojen selvittämättä jättämisessä (*liite 6, s. 22*) viranomaisneuvotteluun ja lausuntoihin vuodelta 2017 lähinnä maisemien ja Porvoon kaavoituksen näkökulmista (vaikka Askolan kunta olisi halunnut YVA:n, *liite 6, s. 11*). Näistä syistä vaikutusten ja vaihtoehtojen selvittäminen olisi pitänyt tehdä maakuntakaavan vaikutusten arvioinnissa, mitä ei kuitenkaan tapahtunut.

Selvitysten riittämättömyydestä kertoo, että linjasta oli tehty luontoselvitys ainoastaan syksyllä. Se on virheellistä ottaen huomioon vuodenajan heikon ja osin täydellisen soveltumattomuuden monien lajiryhmien havainnoimiseen. Varsinkin lajisto (esim. linnut) on jäänyt käytännössä maastossa selvittämättä; keväällä tarkistettiin vain muutama liito-oravakohde (*liite 5, s. 32*). Koska voimalinja kulkisi erityisen herkällä alueella (mm. asutus, kulttuurimaisemat, lintujen muuttoreitit jne.), vaihtoehtojen selvittäminen ja tarkastelu olisi viimeistään maakuntakaavaa varten tullut tehdä kunnolla.

Maakuntakaavan merkitys tämän hankkeen vaihtoehdon valinnalle on ratkaiseva, koska voimajohtohankkeen yksityiskohtaisempi suunnittelu (hankelupa, tutkimuslupa ja lunastuslupa) ei enää ota huomioon ympäristöasioita. Ympäristöraportin mukaan alueen kuntakaavojakaan ei nimittäin tarvitsisi muuttaa (*liite 5 s. 44*). Näin kansalaisten osallistuminenkin asiassa voi jäädä maakuntakaavan varaan.

Maakuntakaavaan merkityn vaihtoehdon valinta koskien Porvoo-Askola -voimalinjaa on edellä mainituin perustein maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n sekä maankäyttö- ja rakennusasetuksen 1 §:n nojalla riittävien selvitysten puuttumisen takia ennenaikainen. Säännösten mukaan kaavan tulee perustua kaavan merkittävät vaikutukset arvioivaan suunnitteluun ja sen edellyttämiin tutkimuksiin ja selvityksiin. Lisäksi kaavaa varten on tarpeellisessa määrin selvitettävä suunnitelman ja tarkasteltavien vaihtoehtojen toteuttamisen ympäristövaikutukset. Näiden vaikutusten selvittäminen puuttuu kokonaan maakuntakaavan kokonaisuudesta Porvoo-Askola -voimalinjan osalta, minkä vuoksi sitä koskeva kaavavaraus ja siihen liittyvä kaavamääräys ovat lainvastaisia.

YHTEENVETO

Kuten Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri on todennut jo lausunnoissaan Uusimaa 2050 -kaavan laatimista koskevan prosessin aikana sekä tämän valituksen perusteluissa, maakuntakaavan ohjausvaikutus valituksen kohteena olevien ympäristövaikutusten osalta ei toteudu hyväksytyssä Uusimaa 2050 -kaavassa. Uusimaa 2050 -kaava ei valituksessa esitetyiltä osin välitä valtakunnallisia ja maakunnallisia luonnon, virkistyksen ja kulttuurin arvoja kuntakaavoihin riittävän sitovasti siten, että nämä arvot olisi riittäviin selvityksiin perustuen otettu huomioon jo maakuntakaavan tasolla.

Uudenmaan liiton maakuntavaltuuston hyväksymä Uusimaa 2050 -kaava kumoaa lukuisia voimassa olevien maakuntakaavojen suojelualuevarauksia ja viheryhteystarvemerkeitä ja osoittaa uutteen raideliikenteeseen tukeutuvaa taajamatointojen kehittämisvyöhykettä valtakunnallisesti arvokkaan Espoon Myntinmäen päälle. Maakuntakaavaan sisältyy luontoarvojen kannalta riittämättömin selvityksin hyväksytyt Luoman ja Mankin raideliikenteen varikkoaluevaraus sekä Porvoo-Askola -voimalinjaa koskevat varaus.

Etenkin viheryhteyksiä on karsittu rankasti Uusimaa 2050 -kaavassa, vaikka nimenomaan kiivaimman kasvun alueella maakuntakaavan tulisi ohjata keskeisen viheralueverkoston säilymistä nykyistä tehokkaammin ja vaikka Uusimaa 2050 -kaavan oli alunperin tarkoitus nimenomaan kehittää maakunnan viherverkostoa.

Tässä valituksessa esitetyillä perusteilla Suomen luonnonsuojeluliiton Uudenmaan piiri katsoo, että Uusimaa 2050 -kaava on vaadituilta osiltaan kumottava lainvastaisena.

LIITTEET

- 1. Uudenmaan liiton maakuntavaltuuston pöytäkirja 2/2020**, josta selviää valituksen alaiset päätökset sekä tiedoksisaantipäivä
- 2. Uusimaa 2050-kaavan liitekartta V2**, jossa esitetty voimassa olevien maakuntakaavojen kumotut **suojelualuevaraukset**
- 3. Uusimaa 2050 -kaavan liitekartta V6** (viheryhteystarvemerkinnot): kartta niistä voimassa olevien maakuntakaavojen kumotuista viheryhteyksistä, joiden tehtävää uudet esitetyt viheryhteydet eivät korvaa
- 4. Mynttilä: lajihavainnot huhti-toukokuu 2020**, Ida Korhonen
- 5. Porvoo-Askola -linjan ympäristöselvitys**
- 6. ELY-keskuksen päätös Porvoo-Askola YVA:n tekemättä jättämisestä**

Lisätietoja

- luonnonsuojeluasiantuntija Keijo Savola, puhelin 045 652 1974, keijo.savola@gmail.com
- metsätalousinsinööri Jyri Mikkola, puhelin 0400 372 433, jyri.mikkola@sll.fi
- erityisasiantuntija Tapani Veistola, puhelin 0400 615 530, tapani.veistola@sll.fi
- ympäristöjuristi Maria Westerman, puhelin 045 1140 088, maria.westerman@sll.fi

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON UUDENMAAN PIIRI RY

Laura Räsänen

puheenjohtaja

Tapani Veistola

erityisasiantuntija